

حاکمیت شرکتی، هیئت مدیره و تعامل با محیط

دکتریجی حساس بگانه

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

کامران تاجیک

دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه تهران

آغاز سخن

هیئت مدیره تاکید کرده‌اند. در قالب این کارکرد، هیئت مدیره نسبت به مدیران اجرایی شرکت، نقش هدایتی و ناظری دارد. برخی از جمله جانسون و همکاران (۱۹۹۶) این نقش را تحت عنوان «نقش کنترلی هیئت مدیره» تفسیر کرده‌اند. در مقابل نقش کنترلی مذکور، نقش دیگری که در ادبیات حاکمیت شرکتی برای هیئت مدیره مطرح شده است، نقش تامین منابع اساسی برای شرکت (از طریق روابط اعضا) هیئت مدیره با محیط پیروزی شرکت) می‌باشد. از جمله کسانی که به این نقش اشاره کرده‌اند، می‌توان به بوید (۱۹۹۰) و دیلی و دالتون (۱۹۹۴) اشاره کرد. مطابق این نقش و آن‌طور که ثوری وابستگی به منابع اشاره می‌کند، هیئت مدیره یک شرکت را می‌توان سازوکاری برای مدیریت کردن وابستگی‌های پیروزی شرکت دانست (ففر و سالانیک، ۱۹۸۷) که عدم اطمینان محیطی را برای شرکت کاهش داده (ففر، ۱۹۸۷) و موجب کاهش هزینه‌های مبادلاتی مرتبط با وابستگی‌های محیطی می‌شود (ویلیامسون، ۱۹۸۴).

نقش نمایندگی هیئت مدیره در مقایسه با نقش تامین منابع آن؛ توضیح بیشتر همان‌طور که پیش‌تر هم اشاره کردیم، اعضای هیئت مدیره

شماری از مباحث مطرح در حاکمیت شرکتی، از جمله تئوری نمایندگی، عمدهاً تاکید بر نقش‌ها و روابط موجود در درون شرکت دارند. در چنین بحث‌هایی به بررسی روابط و نقش‌های بازیگران داخل شرکت، از جمله سهامداران و مدیران پرداخته می‌شود. در نقطه مقابل، تئوری‌هایی نیز در حاکمیت شرکتی مطرح هستند که تاکیدشان بر چالش‌های پیروزی مرتبه با حاکمیت شرکتی است از جمله این تئوری‌ها می‌توان به تئوری وابستگی به منابع^۱، تئوری نهادی^۲ و تئوری انتخاب استراتژیک^۳ اشاره کرد.

در مقاله حاضر به بررسی دو موضوع مرتبه با این چالش‌های پیروزی، یعنی نقش هیئت مدیره در تامین منابع برای شرکت و نقش آن در اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک، در قالب تئوری‌های مذکور می‌پردازیم.

هیئت مدیره و تامین منابع برای شرکت در ادبیات حاکمیت شرکتی، نقش‌های متفاوتی برای هیئت مدیره ذکر شده است. از جمله، نقش هیئت مدیره به عنوان نهاد ناظر بر عملکرد مدیران اجرایی شرکت در جهت حفظ حقوق و منافع سهامداران که بر این نقش، فاما و جنسن (۱۹۸۳) در تئوری نمایندگی تحت عنوان نقش نمایندگی

مدیره در چهار دسته گروه‌بندی شوند. این امر موجب افزایش توان تحلیل در مباحث مربوط خواهد شد. آنچه در رابطه با نقش هیئت‌مدیره اشاره کردیم مربوط به نقش نمایندگی آن بود، اما در چارچوب نقش تامین منابع برای شرکت، نقش هیئت‌مدیره را باید فراتر از این دانست که صرفاً نقش کاهنده عدم اطمینان را بازی کند. در واقع، تامین منابع از سوی اعضای مدیره به این معناست که این اعضاء، منابعی اساسی نظیر اطلاعات، مهارت‌های تخصصی، دسترسی به طرف‌های مهم بازار (نظیر عرضه کنندگان و نهادهای قانونی) و مشروعيت را برای شرکت تامین می‌کنند (گالس و کسنر، ۱۹۹۴). در واقع، در چارچوب تئوری وابستگی به منابع، میزان سودمندی اعضای هیئت‌مدیره در هر زمان بستگی به این دارد که این اعضاء تا چه حد قادرند امکان دسترسی شرکت به منابع مورد نیاز آن را فراهم کنند و از این طریق موجب کاهش وابستگی آن به کانال‌های بیرونی شوند (دلیلی و دالتون، ۱۹۹۴). در واقع، مفهوم ذکر شده را می‌توان با نوعی اغماض حرکت به سمت نوعی خوداتکایی به حساب آورد؛ به این معنا که اگرچه شرکت هرگز از محیط بیرونی خود بی‌نیاز نمی‌شود، اما حداقل نیازهای محیطی خود را از طریق افرادی که در درون خود دارد و با واسطه‌هایی کمتر، برطرف می‌کند.

یک نتیجه بالقوه مرتبط شدن شرکت با عوامل محیطی بیرونی (از طریق اعضای هیئت‌مدیره) و کاهش عدم اطمینان از این طریق، می‌تواند کاهش در هزینه‌های مبادلاتی شرکت باشد. به‌طور مثال، حضور یک عضو بیرونی در هیئت‌مدیره که در زمینه قانون دانش تخصصی دارد، نه تنها می‌تواند موجب کاهش عدم اطمینان از طریق استفاده از دانش فرد مربوط شود، بلکه می‌تواند هزینه‌های مبادلاتی تعامل با نهادهای قانونگذاری را نیز کاهش دهد.

مزیت‌های هیئت‌مدیره به عنوان یک رابط محیطی کارکرد اعضای هیئت‌مدیره در نقش رابطه‌های محیطی، چهار مزیت را برای شرکت فراهم می‌کند.

اول این‌که به این ترتیب اعضای هیئت‌مدیره منابع مشخصی نظیر تخصص را برای شرکت فراهم می‌کنند. به‌طور مثال، حضور یک حقوقدان برجسته در هیئت‌مدیره به معنای تامین دانش تخصصی حقوق از طریق وی برای

در قالب نقش نمایندگی خود، به عنوان مباشر سهامداران ارزیابی می‌شوند و نقش از بین بردن یا کاهش مشکلات مربوط به تفکیک مالکیت از کنترل (مدیریت) را به عهده دارند. انجام این نقش از طریق ایجاد اطمینان در زمینه عمل کردن مدیران اجرایی به شکلی همسو با منافع سهامداران، میسر است (فاما و جنسن، ۱۹۸۳؛ جنسن و مک‌لینگ، ۱۹۷۶). به‌طور مثال، از هیئت‌مدیره انتظار می‌رود که هر زمان اقدامات مدیریت اجرایی شرکت نامطلوب است، دست به اقدام بزند و در صورت لزوم از طریق تغییر مدیران شرکت، عملکرد آن را بهبود بخشد.

در رابطه با اعضای هیئت‌مدیره در شرکت‌های سهامی عام، این نکته لازم به ذکر است که این اعضاء هم می‌توانند از خارج شرکت انتخاب شوند (اعضای بیرونی هیئت‌مدیره) و هم از میان مدیران اجرایی داخلی شرکت برگزیده شوند (اعضای داخلی هیئت‌مدیره). بنابراین، در اکثر مواقع هیئت‌مدیره یک شرکت را می‌توان ترکیبی از افراد بیرونی و داخلی دانست. توجه به این نوع تفکیک، در بحث‌های مربوط به هیئت‌مدیره اهمیت فراوانی دارد، زیرا به وضوح مشخص است از اعضای بیرونی انتظار بیشتری وجود دارد که از منافع سهامداران محافظت کنند تا اعضای داخلی. دلیل این استدلال هم این است که منافع افراد بیرونی در قبال فعالیت‌های شرکت، نسبت به اعضای داخلی هیئت‌مدیره می‌تواند بسیار کمتر باشد، زیرا مسئولیت اصلی در رابطه با فعالیت‌های شرکت بر دوش اعضای داخلی هیئت‌مدیره است و نه اعضای بیرونی آن. این موضوع همچنین سبب شده است که به‌طور ضمنی، بیشتر بودن اعضای بیرونی هیئت‌مدیره نسبت به اعضای داخلی آن، معمولاً عاملی در جهت افزایش اعتبار هیئت‌مدیره قلمداد شود.

البته این نکته را هم باید ذکر کرد که تفکیک اعضای هیئت‌مدیره به دو دسته بیرونی و داخلی که یک نوع تقسیم‌بندی غیرمنعطف محسوب می‌شود، با انتقاداتی مواجه است و عده‌ای اعتقاد دارند که برای تحلیل بهتر، باید اعضای هیئت‌مدیره را به دسته‌های بیشتری تقسیم‌بندی کرد.

برای مقاصد مقاله حاضر، قالب کلی طبقه‌بندی ذکر شده حفظ شده، اما گروه اعضای بیرونی به سه دسته تقسیم خواهد شد که در نهایت باعث می‌شود تا اعضای هیئت

منبع به حساب می‌آید، اما به این دلیل که این اطلاعات بیشتر مربوط به خود شرکت هستند تا محیط بیرونی آن، بنابراین نقش اعضای داخلی هیئت مدیره در وظیفه تامین منابع را نسبت به سایر اعضای هیئت مدیره، می‌توان کم نگر تر دانست. از جمله افرادی که معمولاً از داخل شرکت به عضویت هیئت مدیره در می‌آیند، می‌توان به مدیر مالی^۶ شرکت اشاره کرد.

متخصصان تجاری^۷: این گروه از اعضای هیئت مدیره افرادی هستند که از مدیران اجرایی حال حاضر و یا بازنیسته سایر موسسات بازارگانی به شمار می‌آیند. منبعی که متخصصان تجاری برای شرکت تامین می‌کنند، دانش و تخصص آنهاست که حاصل حضور گذشته و یا حال حاضر آنها در فرایند تصمیم‌گیری در داخل شرکت‌های دیگر است. در واقع، از آنجا که این افراد معمولاً در حین عضویت در هیئت مدیره شرکت مربوط، در شرکت‌های دیگری نیز دارای پست مدیریت اجرایی هستند، دانش بالارزشی در رابطه با اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک و تصمیم‌های عملیاتی شرکت‌ها دارند که می‌تواند برای شرکت بسیار سودمند باشد. کارکرد دیگر این متخصصان، کمک به ارزیابی موثر پیشنهادهای مدیریت اجرایی شرکت است، زیرا آنها خود تجربیات قابل توجهی در این زمینه دارند که می‌تواند به سایر اعضای هیئت مدیره کمک کند تا در قضاوت‌های خود تصمیم‌های درستی را اتخاذ کنند.

متخصصان پشتیبانی^۸: این دسته از اعضای هیئت مدیره، کسانی هستند که دارای تخصص و ارتباطاتی مشخص در زمینه‌های ویژه می‌باشند و می‌توانند بر مبنای دانش خود در زمینه استراتژی‌های شرکت، نقش پشتیبانی را ایفا کنند. این افراد در زمینه‌هایی که نیاز به تخصص‌های خاصی از قبیل بازار سرمایه، قانون (حقوق)، بیمه و روابط عمومی باشد، می‌توانند برای مدیریت ارشد شرکت پشتیبانی فراهم کنند. تفاوت میان متخصصان پشتیبانی با متخصصان تجاری در این است که متخصصان پشتیبان تجربه مدیریتی عمومی ندارند، بلکه در عوض در زمینه‌های خاص و مشخصی دانش و تخصص دارند.

افراد مهم به لحاظ اجتماعی^۹: این افراد آن دسته از اعضای هیئت مدیره هستند که تخصص و ارتباطات آنها در زمینه محیط شرکت محدود به موسسات رقیب و عرضه کنندگان

شرکت است. دوم این که اعضای هیئت مدیره می‌توانند در نقش کاتال‌های ارتباطی جهت کسب اطلاعات عمل کنند. به طور مثال، اگر یک فرد که به طور همزمان در هیئت مدیره یک بانک سرمایه‌گذاری^{۱۰} عضویت دارد، در هیئت مدیره شرکت نیز حضور داشته باشد، می‌تواند اطلاعات دست اولی را در زمینه بازارهای مالی برای شرکت فراهم کند. مورد سوم از مزایای مربوط، کمک به کسب حمایت از نهادهای خارج از شرکت است. به طور مثال، حضور یک نماینده مجلس در هیئت مدیره شرکت می‌تواند کمک موثری در جهت کسب حمایت‌های سیاسی لازم برای شرکت باشد. در نهایت، چهارمین مزیت عبارت است از مشروعیت بخشیدن به شرکت. اگرچه افراد مختلفی می‌توانند در تامین مشروعیت برای شرکت ایفای نقش کنند، اما عمدهاً وظیفه کسب مشروعیت برای شرکت را افرادی در هیئت مدیره ایفا می‌کنند که دارای شهرت و یا محبوبیت خاصی در جامعه باشند. به طور مثال، حضور دانشمندان، هنرمندان و یا ورزشکاران صاحب‌نام در هیئت مدیره می‌تواند کمک موثری به کسب مشروعیت برای شرکت باشد.

تقسیم‌بندی اعضای هیئت مدیره همان‌طور که قبل اشاره شد، به منظور برآوردن یکی از اهداف مقاله (یعنی تشریع نقش اعضای هیئت مدیره در تامین منابع برای شرکت)، اعضای هیئت مدیره به چهار دسته تقسیم می‌شوند. در ادامه به شرح و توضیح نقش و ویژگی‌های هر یک از این چهار دسته پرداخته می‌شود.

اعضای داخلی هیئت مدیره (داخلی‌ها)^{۱۱}: این دسته از اعضای هیئت مدیره افرادی هستند که در حال حاضر و یا در گذشته، در شرکت نقش مدیر اجرایی، کارمند و یا مالک را ایفا کرده‌اند و یا می‌کنند. در مورد این دسته از اعضای هیئت مدیره، نکته قابل ذکر این است که اگرچه این اعضاء نیز می‌توانند همانند اعضای دیگر منابع با ارزشی را برای شرکت تامین کنند، اما فلسفه حضور آنها در هیئت مدیره چیز دیگری است. در واقع، فلسفه اصلی حضور افراد داخلی شرکت در هیئت مدیره را می‌توان تامین اطلاعات دست اول در رابطه با عملکرد خود شرکت برای سایر اعضای هیئت مدیره دانست. اگرچه این اطلاعات هم نوعی

نیست. در واقع، این ها کسانی هستند که دانشی در رابطه با و یا تاثیری بر موسسات غیرتجاری مهم (از قبیل نهادهای اجتماعی) دارند. افراد مهم این گروه به لحاظ اجتماعی شامل سیاستمداران بازنیسته، چهره های دانشگاهی و افرادی از این قبیل هستند. منابعی که این افراد برای شرکت تامین می کنند، حاصل تجربه مستقیم در کنترل سایر موسسات بزرگ فعال در محیط های مشابه نیست، بلکه حاصل داشن، تجربه و ارتباطات مربوط به گروهها و سازمان های اجتماعی است. تجربه و تاثیر این افراد می تواند مانع از اقدام های اشتباه و پر هزینه توسط شرکت شود. همچنین، نقش دیگر آنها را می توان مشروعیت بخشیدن به شرکت از طریق اعتبار و احترام اجتماعی دانست که دارد.

تئورى وابستگى به منابع و تغىير در محىط

در رابطه با نقش هیئت مدیره در تامین منابع برای شرکت، نکته مهمی که مطرح است بحث تغییر در محیط بیرونی شرکت بر اثر تحولات مختلف محیطی است. براساس تئوری وابستگی به منابع، هر یک از اعضای هیئت مدیره در تامین منابع برای شرکت نقشی دارند که این نقش در رابطه با محیط بیرونی شرکت و براساس ویژگی های فرد مربوط که در هیئت مدیره شرکت عضویت دارد، تعریف می شود. از این رو، در صورت تغییر در محیط بیرونی و پیرامونی شرکت در اثر رویدادهای مختلف (از جمله تغییر قوانین و یا تغییر در شرایط اقتصادی و یا محیط سیاسی)، انتظار می رود که در پاسخ به تغییرات محیطی، در ساختار و ترکیب اعضای هیئت مدیره با توجه به نیازهایی که تغییرات محیطی ایجاد می کند، تغییراتی رخ دهد.

در این زمینه، تحقیقاتی انجام شده است که از جمله آن‌ها می‌توان به تحقیق هیلمن و همکاران (۲۰۰۰) اشاره کرد. در این تحقیق به بررسی اثر تغییر در محیط قانونی شرکت‌های هوایپیمایی در امریکا (در قالب مقررات زدایی یا نظارت‌زدایی) پرداخته شده است. از آنجا که هدف مقاله حاضر بررسی تحقیقات تجربی انجام شده در این زمینه نیست، به همین مقدار اکتفا می‌شود و به بحث دوم مقاله حاضر، یعنی نقش هیئت مدیره در اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک و تبیین آن براساس دو تئوری نهادی و انتخاب

در تعیین میزان مداخله اعضای هیئت مدیره در فرایند اداره شرکت دارند و هر چه فشار این احکام و قوانین در جهت افزایش مسئولیت‌های هیئت مدیره باشد، به تبع خود مداخله بیشتر هیئت مدیره را به همراه می‌آورند.

منبع دوم، سرمایه‌گذاران نهادی هستند. حضور بیشتر سرمایه‌گذاران نهادی در بازار در مقایسه با حضور سرمایه‌گذاران فردی، دارای این پیامد است که چون در انتخاب اعضای هیئت مدیره، سرمایه‌گذاران نهادی به طور مستقیم و به شکل مشکل عمل می‌کنند، بنابراین از افرادی که به هیئت مدیره می‌فرستند، انتظار ایفای نقش فعالی در فرایند اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک در شرکت و در این مورد، توان حساب‌خواهی از افراد مربوط را دارند.

منبع سوم افزایش فشار را می‌توان بازار موجود برای کنترل شرکت‌ها دانست. وجود بازار برای کنترل شرکت‌ها به این معناست که رقبا همواره در کمین خرید شرکت‌هایی هستند که عملکرد ضعیفی دارند و ارزش آنها بیشتر از قیمت بازارشان است. به این ترتیب، هنگامی که شرکتی دچار سوء مدیریت باشد و در نتیجه دچار افت در ارزش بازار خود شود، شرکت‌های دیگر آماده خواهند بود تا از طریق قبضه مالکیت (تصاحب)^{۱۰} سهام آن را از بازار جمع کنند و مدیریت آن را تغییر دهند. بنابراین، اگر اعضای هیئت مدیره در انجام وظایف خود کوتاهی کنند و شرکت دچار مشکل شود، این احتمال وجود دارد که کنترل شرکت تغییر کند و آنها شغل خود را از دست بدھند. در نتیجه، اعضای هیئت مدیره انگیزه دارند تا با دخالت در فرایند اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک، مانع بروز چنین وضعی شوند.

ثوری نهادی

ثوری نهادی این موضوع را تشریح می‌کند که چرا و چگونه ساختارها و فرایندهای سازمانی در گذر زمان ثبت می‌شوند. این ثوری، همچنین به پیامدهای این نهادینه شدن نیز می‌پردازد (مهیر و روان، ۱۹۹۷؛ سلزیک، ۱۹۴۹، ۱۹۵۷؛ زوکر ۱۹۸۷). ایده اصلی دیدگاه نهادی این است که اقدامات اکثر سازمان‌ها را می‌توان بازتاب نوعی الگوی انجام امور دانست که در گذر زمان تکامل یافته و در سازمان و محیط آن دارای مشروعیت شده است (فهی، ۱۹۸۲). اگر این طور باشد، نتیجه این می‌شود که اقدامات سازمان‌ها را

استراتژیک پرداخته می‌شود.

نقش هیئت مدیره در اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک

پس از آنچه در رابطه با نقش هیئت مدیره در تامین منابع برای شرکت گفته شد، اکنون به جنبه دیگری از نقش تعاملی هیئت مدیره با محیط، یعنی نوع واکنش و میزان دخالت هیئت مدیره در قبال اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک در شرکت پرداخته می‌شود. در تحلیل نوع و میزان مداخله اعضای هیئت مدیره یک شرکت در فرایند اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک، دو ثوری عمده وجود دارد که تحت عنوان ثوری نهادی و ثوری انتخاب استراتژیک مطرح هستند. البته، قبل از آن که به تشریح این دو ثوری و مقایسه آنها با یکدیگر پرداخته شود، لازم است کمی در مورد تغییر نقش هیئت مدیره در دهه‌های اخیر توضیح داده شود.

هیئت مدیره و ایفای نقش فعال تر

در دهه‌های اخیر، فشارها برای ایفای نقش فعال‌تری از سوی هیئت مدیره افزایش یافته است. این فشارها، از جمله خود را به شکل فشار بیشتر برای پاسخگویی در زمینه نوع و شیوه اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک در شرکت‌ها نشان می‌دهد. به طور مثال، پاور (۱۹۸۷) در تحقیق خود به این نتیجه رسیده است که سرمایه‌گذاران نهادی، هیئت مدیره را در جهت به چالش کشیدن رهبری استراتژیک شرکت (توسط مدیران اجرایی) و به تبع آن دخالت در زمینه اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک، تحت فشار گذاشته‌اند. نتیجه چنین فشارهایی را می‌توان در مجموع، ایجاد مباحثی پیرامون نوع و میزان مداخله هیئت مدیره در فرایند اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک، دانست. در مقاله حاضر، دو دیدگاه مربوط به این موضوع را بررسی و مقایسه خواهیم کرد.

دلایل افزایش فشار بر هیئت مدیره به منظور دخالت بیشتر اگرچه اهم‌های فشار موجود در جهت تشویق اعضای هیئت مدیره به دخالت بیشتر در امور شرکت متعدد هستند، اما در این زمینه می‌توان سه منبع عمده را مورد توجه قرار داد.

منبع اول، افزایش فشار قوانین و مقررات است. به این معناکه احکام صادر شده در دادگاه‌ها و همچنین مواد قانونی مربوط به میزان مسئولیت اعضای هیئت مدیره، نقش مهمی

سازمان در جهت تطابق با محیط تاکید دارد. طرفداران این تئوری استدلال می‌کنند که اقدامات هدفمند اعضای یک سازمان، همواره تاثیر مهمی بر شکل دهنی سرنوشت سازمان مربوط و اعضای آن دارد. بنابراین، تئوری مذکور برای توضیح فرایندهای سازمانی توجه خود را معطوف افراد و گروههای داخل سازمان (واز جمله هیئت مدیره) می‌کند. این تمرکز بر رفتارهای افراد، این فرض ضمنی را در خود دارد که بازیگران سازمانی براساس میل و اراده آزاد خود دارای اختیار عمل هستند (همبریک و فینکل اشتاین، ۱۹۸۷).

مايلز و استو (۱۹۸۷) در مطالعه خود سه ويزگي اصلی را برای اين تئوري برشمردهاند. از نظر آنها اين تئوري:

۱- انتخاب مدیریتی یا استراتژیک را حلقه واسطی میان سازمان و محیط آن به حساب می‌آورد،

۲- بر توانایی مدیریت در خلق محیط سازمانی و یادگیری در رابطه با این محیط تاکید دارد، و

۳- در برگیرنده راههای مختلفی است که سازمان‌ها از طریق آنها به تحولات محیط پیرامون خود واکنش نشان می‌دهند. همانند دیدگاه نهادی، در دیدگاه انتخاب استراتژیک هم رویکردهای مختلفی وجود دارد که بر حسب نوع نگاهشان نسبت به میزان و نوع اختیاری که استراتژی‌ها بر طبق آن شکل می‌گیرند، با هم تفاوت دارند (میتسی برگ، ۱۹۹۰). وجه مشترک این رویکردها را می‌توان در توافق آنها بر سر این موضوع یافت که تصمیم‌گیری استراتژیک دارای مراحل مشخصی است (فردریسکون، ۱۹۸۳). بر همین اساس، محققان در نهایت پذیرفته‌اند که یک مدل دو مرحله‌ای برای فرایند انتخاب استراتژیک وجود دارد که شامل پیش‌انتخاب و پس‌انتخاب می‌باشد.

در مجموع، در رابطه با دیدگاه انتخاب استراتژیک باید گفت که این دیدگاه بر عدم قطعیت (عدم جبرگرایی) در توضیح فرایندها و پیامدهای رفتار یک سازمان (واز جمله آن رفتارها اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک) تاکید دارد (بورگیوس، ۱۹۸۴). بنابراین، می‌توان گفت که تئوری انتخاب استراتژیک اگرچه تاثیر محیط بیرونی بر سازمان را به رسمیت می‌شناسد، اما تمرکز آن بر پاسخ‌های تطبیقی سازمان نسبت به محیط به همراه تاکید بر ابتکار عمل سازمان در این فرایند است. به طور خلاصه، این دیدگاه در

می‌توان براساس عرف‌های صنعت مربوط و تاریخچه شرکت توضیح داد (آیزنهارت، ۱۹۸۸).

در رابطه با تئوری نهادی، رویکردهای مختلفی وجود دارد (اسکات، ۱۹۸۷)، اما نقطه اشتراک تمام این رویکردها را می‌توان در مفهوم همیخت شدن^{۱۱} دانست که براساس آن سازمان‌ها (به مرور) با هنجارهای پذیرفته‌شده محیط خود تطابق می‌یابند (دی‌ماجو و پاول، ۱۹۸۳؛ روان، ۱۹۸۲). البته، برخی نظریه‌پردازان نهادی به این موضوع اذعان دارند که شماری از سازمان‌ها در مقابل انتطاب با محیط خود مقاومت می‌کنند و یا به کلی، از انتطاب با آن اجتناب می‌ورزند. اما توضیحی که آنها برای این پدیده به دست می‌دهند، این است که این نوع رفتارها به شرایط تاسیس و تاریخچه شرکت مربوط است. به بیان دیگر، هر موسسه‌ای با آن دسته از رویه‌های عمل که در زمان تاسیس آن وجود دارد، تطابق می‌یابد و آن رویه‌های عمل، در طول حیات موسسه همواره بر نوع عملکرد آن اثر می‌گذارند (استینک کوم، ۱۹۶۵) و در گذر زمان به تدریج به شیوه استاندارد انجام امور در شرکت تبدیل می‌شوند. از تحقیقاتی که در این زمینه انجام شده است، می‌توان به بوئکر (۱۹۸۱) و آیزنهارت (۱۹۸۸) اشاره کرد.

در مجموع، در رابطه با تئوری نهادی باید گفت که این دیدگاه برای توضیح رفتارهای شرکت (واز جمله رفتارهای هیئت مدیره در زمینه اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک) یک چارچوب نظری به نسبت قطعیت‌گرا (جبرگرا) به شمار می‌رود که در توضیح رفتارهای یک شرکت، بر عرف‌های محیطی و تاریخچه شرکت تاکید زیادی دارد. از دیدگاه تئوری نهادی، استفاده از ساختارها و فرایندهایی که محیط به آنها مشروعيت بخشیده است، به معنای مستلزم پذیری مدیریت قلمداد شده و موجب رضایت افراد مرتبط با شرکت و جلوگیری از ادعاهای مرتبط با قصور (در صورت بروز مشکلات) می‌شود (آیزنهارت، ۱۹۸۸). در نهایت این‌که این دیدگاه را می‌توان نوعی توجیه نظری برای سنت‌گرایی به حساب آورد.

تئوری انتخاب استراتژیک
دیدگاه انتخاب استراتژیک برخلاف دیدگاه نهادی، به منظور توضیح رفتارهای سازمانی بر اقدامات ارادی اعضای

و مطالعه دیدگاه‌های مختلف پردازیم و صرفاً به دیدگاه‌های محدودی نظری تئوری نمایندگی اکتفا نکنیم. برای برآوردن این هدف، در مقاله حاضر برخلاف تئوری نمایندگی که عمدتاً تاکید و تکیه بر روابط درون‌سازمانی دارد، به تئوری‌هایی پرداخته شد که به تبیین و تشریح رابطه سازمان با محیط بیرونی آن می‌پردازند و پس با تاکید بر هیئت مدیره به عنوان یک سازوکار مهم حاکمیت شرکتی، تئوری‌های مربوط بررسی شد.

در این راستا، ابتدا نقش هیئت مدیره به عنوان تامین‌کننده منابع لازم برای شرکت در قالب تئوری وابستگی به منابع مطرح شد و سپس موضوع اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک در شرکت‌ها در قالب دو تئوری مختلف (نهادی و انتخاب استراتژیک) مورد بحث و بررسی قرار گرفت و بر مکمل بودن دو تئوری مذکور در تبیین نحوه تعامل شرکت‌ها با محیط بیرونی شان، تاکید شد.

بنی‌نوشت‌ها:

1- Resource Dependence Theory

2- Institutional Theory

3- Strategic Choice Theory

4- Investment Bank

5- Insiders

6- Chief Financial Officer (CFO)

7- Business Experts

8- Support Specialists

9- Community Influential

10- Takeover

11- Isomorphism

منابع:

1- Hillman, A. J., et al. (2000), **The Resource Dependence Role of Corporate Directors: Strategic Adaptation of Board Position in Response to Environmental Change**, in Theories of Corporate Governance, Thomas Clarke, 2004

2- Judge Jr. W. Q., Zeithaml, C. P., **Institutional and Strategic Choice Perspectives on Board Involvement in the Strategic Decision Process**, in Theories of Corporate Governance, Thomas Clarke, 1992

گسترده‌ترین مفهوم خود یک مدل تکاملی و غیرجبرگرایانه برای توضیح چگونگی تطابق سازمان‌ها با نیروهای محیطی‌شان (و نوع واکنش سازمان‌ها در قبال تحولات) به شمار می‌رود (آنسوف، ۱۹۸۷).

ایجاد پیوند میان تئوری نهادی و تئوری انتخاب استراتژیک

اگرچه دو دیدگاه مورد اشاره براساس مفروضات متفاوتی عمل می‌کنند، اما به نظر می‌رسد این دو دیدگاه رقیب را می‌توان به هم نزدیک کرد. از جمله الیور (۱۹۹۱) خاطرنشان می‌کند که لازم است طرفداران دیدگاه نهادی، رفتارهای تطبیقی ارادی را که شماری از سازمان‌ها نشان می‌دهند به رسمیت بشناسند. علاوه بر این، برخی از تحقیقاتی که دیدگاه نهادی را مینا قرار داده‌اند، نشان‌گر این مطلب هستند که سازمان‌ها در تطابق خود با محیط حالت متفعل ندارند (از جمله پاول، ۱۹۸۷).

به شکل مشابهی، نظریه پردازان دیدگاه انتخاب استراتژیک هم به تدریج جنبه‌ها و آثار نهادی فرایند تصمیم‌گیری استراتژیک را مورد توجه قرار می‌دهند. از جمله فردیکسون و یاکینتو (۱۹۸۹) فرایند تصمیم‌گیری استراتژیک را دارای ویژگی پایداری (مانایی) معرفی می‌کنند. همچنین، هیت و تایلر (۱۹۹۱) دریافتند که ویژگی‌های صنعت تاثیر عمدت‌های بر فرایند تصمیم‌گیری استراتژیک دارد.

به طور کلی و با توجه به تحقیقاتی که ذکر شد، می‌توان این طور استنباط کرد که این دو دیدگاه چشم‌اندازهایی مکمل را از فرایند اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک ارائه می‌دهند. در واقع، همان‌طور که هرره بیناک (۱۹۸۵) خاطرنشان کرده است باید تعامل میان دیدگاه‌های جبرگرا (نهادی) و غیرجبرگرا (انتخاب استراتژیک) مورد مطالعه قرار گیرد تا از این طریق بتوان به درک بهتر و کامل‌تری از رفتارهای سازمانی (واز آن جمله شیوه اتخاذ تصمیم‌های استراتژیک توسط هیئت مدیره) نایل آمد.

پایان سخن

۶۸ به‌منظور درک بهتر سازوکارهای حاکمیت شرکتی که هیئت مدیره نیز یکی از آن‌ها به شمار می‌آید، لازم است به بررسی